

מסכת חולין

פרק ד משנה ד

בְּהֵמָה הַמְקֻשָּׁה לִילָד, וְהוֹצִיא עֶבֶר אֶת יָדוֹ וְחִתְּכָה וְאַחֵר כָּף
שָׁחַט אֶת אִמּוֹ, הַכֹּשֶׁר טָהוֹר. שָׁחַט אֶת אִמּוֹ וְאַחֵר כָּף חִתְּכָה,
הַכֹּשֶׁר מִנְעַ נְבִלָה, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, מִנְעַ
טְרֵפָה שְׁחוּטָה. מֵהַ מְצִינוֹ בְּטְרֵפָה שְׁשִׁחִיטָתָהּ מְטַהֲרָתָהּ, אִף
שְׁחִיטַת בְּהֵמָה תִּטְהַר אֶת הָאֵבֶר. אָמַר לָהֶם רַבִּי מֵאִיר, לֹא, אִם
טָהֳרָה שְׁחִיטַת טְרֵפָה אוֹתָהּ, דִּבֶּר שְׁגוּפָהּ, תִּטְהַר אֶת הָאֵבֶר,
דִּבֶּר שְׁאִינוֹ גּוֹפָהּ. מִנֵּין לְטְרֵפָה שְׁשִׁחִיטָתָהּ מְטַהֲרָתָהּ. בְּהֵמָה
טְמֵאָה אֲסוּרָה בְּאֲכִילָה, אִף טְרֵפָה אֲסוּרָה בְּאֲכִילָה. מֵהַ בְּהֵמָה
טְמֵאָה אֵין שְׁחִיטָתָהּ מְטַהֲרָתָהּ, אִף טְרֵפָה לֹא תִטְהַרְנָה
שְׁחִיטָתָהּ. לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּבִהְמָה טְמֵאָה שְׁלֹא הָיְתָה לָהּ שְׁעֵת
הַכֹּשֶׁר, תֹּאמַר בְּטְרֵפָה שְׁהָיְתָה לָהּ שְׁעֵת הַכֹּשֶׁר. טַל לָךְ מֵהַ
שְׁהִבֵּאתָ, הִרִי שְׁנוּלָדָה טְרֵפָה מִן הַכֶּטֶן מִנֵּין. לֹא, אִם אָמַרְתָּ
בְּבִהְמָה טְמֵאָה שְׁכֹן אֵין בְּמִינָהּ שְׁחִיטָה, תֹּאמַר בְּטְרֵפָה שְׁיִשׁ

בְּמִנָּה נְחִיטָה. בֶּן נְמָנָה חִי, אֵין נְחִיטָתוֹ מְטַהֲרֵתוֹ, לְפִי נְאִין
בְּמִינוֹ נְחִיטָה:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org